

шеніе-то неговихъ понятій, кое-то трѣба да служи като основа на сѣщностъ-та му; трѣба сирчъ това отношеніе при всички-тѣ възможни промѣнуванія-та да уварди всякога равенство; ако мы слѣдователно нарѣчемъ това отношеніе чрезъ А и Б и кажемъ че $A = B$, то туй равенство трѣба да се уварди при всякакво и какво да е промѣнуванье на сужденія-та; и това е общи законъ на промѣнуванье-то имъ. А за да можемъ да увардимъ тойзи законъ, кога-то некамы да преобразимъ или да разнообразимъ едно сужденіе: мы сме длѣжни да сторимъ това чрезъ едно вещественно или формално промѣнуванье на понятія-та що се съдържатъ въ сужденіе-то. Въ пѣрвій случай сужденіе-то се промѣнува *качественно*, а въ вторій — *количественно*. Таково едно промѣнуванье може да се назове *уравняванье* или пѣкъ преобрѣщанье на подлежаще-то и казуемо-то. —

1) Да се промѣни едно сужденіе качествено ще каже: — или да се ограничи въ него подлежаще-то и казуемо-то, или да се отѣмнатъ отъ тѣхъ нѣкои ограниченія. А за да не се промѣни чрезъ това дѣйствиe на ограничванье и на отѣмванье отношеніе-то на понятія-та що се съдържатъ въ сужденіе-то — трѣба въ толкови да се ограничи казуемо-то, въ колкото е ограничено и подлежаще-то; или — толкова да се отѣмни отъ пѣрво-то, колкото е отнето отъ второ-то; — тѣй и наобѣки. — Таково едно увардянье на придобито-то или отнето вещество, въ съдържанье-то и на двѣ-тѣ части на сужденіе-то, е тѣхно-то *уравняванье*. Ако напри-мѣръ въ сужденіе-то „Всѣки челоуѣкъ се почита спорядъ работы-тѣ му“ мы ограничимъ подлежаще-то съ „*добръ*“ и кажемъ: „всѣки добръ челоуѣкъ се почита спорядъ работы-тѣ му; — то това сужденіе е промѣнено, но въ само-то отношеніе на понятія-та; защото въ пѣрво-то сужденіе се хортува въобще